

[Holstein.]

endda yderligere det Spørgsmaal, hvad Vedligeholdelsen vil koste, hvad det vil koste at holde denne Havn aaben, at holde den mudret op for Tilsanding under de ekstraordinære Strømforskelde deroppe.

Jeg rejser derfor det Spørgsmaal til begge Trafikministre, baade til den højtærede Trafikminister Hr. Friis-Skotte og til Venstres Trafikminister Stensballe, om det Arbejde virkelig bør fortsættes; for den Ordning, som Hr. Stensballe traf, var den, at Bevillingerne til dette Foretagende skulde indskrænkes i de nærmeste Aar, og først i 1931—32 skulde den endelige Beslutning træffes af Rigsdagen om, hvorvidt denne Havn skulde fuldføres eller ikke. Nu nærmer den Tid sig altsaa, hvor den endelige Beslutning om denne Havn skal træffes.

Hvad den daværende Trafikminister Hr. Stensballe mente om det Spørgsmaal, var der ikke Skygge af Tvivl om, han var Modstander af Fortsættelsen; han fremhævede med Rette, at naar Thyborøn Havn kunde laves til en første Klasses Havn ved Hjælp af et Par Millioner Kroners Udgift, en Havn, der baade kunde komme hele Limfjordseggen og Vesterhavsfiskeriet til gode, og vi samtidig udvidede Esbjerg Havn, som man nu gør, og samtidig fuldførte Hirtshals Havn og har Frederikshavns Havn paa den anden Side, var der ingen Grund til at kaste 30 Mill. Kr. i Vesterhavet til Hanstholm Havn i Krisetider og under saadanne finansielle Vanskeligheder som dem, vi staaer overfor i de kommende Aar.

Saa er der en anden Statsvirksomhed, Statsbanerne, hvor man fra konservativ Side er begyndt at slaa paa Nødvendigheden af at undersøge, om der ikke var Grund til at gaa til en Reform. Vanskelighederne skyldes for det første rent saglige Grunde, idet den tekniske Udvikling, Motorteknikken, er løbet fra det danske Statsbanevæsen. Som Trafikministeren tidligere har sagt: Danmark er et fortrinligt Motorland, men et meget daarligt Jernbaneland. De geografiske og tekniske Forhold har i Virkeligheden fuldstændig rystet Grundlaget for denne Statsinstitution. Men dertil kommer, at Administrationen er overmaade dyr. Siden Venstres Trafikminister i 1927—28 foretog en Personalereduktion paa, jeg tror, det var smaa 2 000 Mennesker, der ikke var

fast ansat i Statsbanerne, er Personalet forøget jævnt og stadigt, og samtidig er Gennemsnitslønnen for Personalet i de efterfølgende Aar stadig 3 600 Kr. pro persona, uanset det Fald i Pristallet, der har fundet Sted i den allerseneste Tid. Samtidig er Personkilometeren pro persona i Statsbanerne nøjagtig den samme og Tonkilometeren kun øget en ganske lille Smule. Jeg kan ikke se rettere end, at disse Forhold tyder paa, at det er en overmaade dyr og besværlig Administration, der haves i denne Statsvirksomhed.

Dernæst vil jeg gerne i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Fraenkels Udtalelser sige, at det synes mig ogsaa, at Statens Forhold til Hedeselskabet trænger til Revision og Reform. Jeg erkender Hedeselskabets store Fortjenester paa mange Omraader, men jeg kunde nævne adskillige Foretagender, navnlig Afvandingsforetagender, som har været fuldkommen mislykkede, fordi der uden Tvivl i Hedeselskabet findes Ingeniører, som ikke er første Rangs, og deres Arbejde har medført store Tab for de private, hvor Projekterne er virkeliggjort.

Ogsaa med Hensyn til Hedesagen i snævrere Forstand tror jeg, Selskabets Virksomhed i mange Henseender ikke længere er tidssvarende. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har, synes jeg, med Rette peget paa et Forhold, som trænger til Revision, og set paa Baggrund af de erhvervsøkonomisk og socialt kritiske Forhold, vi staaer overfor, fortjener det den højtærede Regerings ikke alene, som det altid saa smukt hedder, omsorgsfulde Opmærksomhed, men det fortjener Handling fra den højtærede Regerings Side i den ene eller den anden Retning. Der kan faas meget mere ud af den danske Hedejord med det jordkemiske Kendskab, man nu har, og med de tekniske Midler til hele Jordens Bearbejdelse, som man ogsaa har, end vi tidligere har faaet, da det store Løsen var Plantning af det Ukrudt, som hedder Bjergfyr. Der kan faas meget mere ud af Hederne baade forstmæssigt og landbomæssigt, det er der ingen Tvivl om, og det drejer sig, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel paaviste, om store Arealer.

Der er ogsaa en anden Statsvirksomhed, som jeg synes fortjener Reform og Revision, det er Statsskovene. Det ærede Medlem